

CHỤP MỖI NGÀY 50 BỨC ẢNH ĐỂ NHỚ MẶT CON

Mỗi ngày sau khi bế trai con vào giường ngủ, chị Katie Booth đều ngồi lại phòng bếp và xem lại hàng tá ảnh chị chụp trong ngày.

Chơi với con trai 3 tuổi Elliot trong công viên, đi siêu thị hay những hình ảnh thường nhật khác, chị đều chụp lại. Vì không như những bà mẹ khác, Katie không thể nhớ nổi mình đã làm những việc gì chỉ vài tiếng sau.

Khi mang thai bốn tháng rưỡi, Katie bị chứng phình động mạch não đe dọa đến tính mạng. Cho đến khi em bé ra đời, Katie mắc căn bệnh trí nhớ ngắn hạn. Căn bệnh này rất nghiêm trọng, Katie phải chụp đến 50 bức ảnh mỗi ngày để theo dõi cuộc sống của mình.

Katie ghi lại mọi hoạt động của con trai để không bị quên

Chiếc Iphone và máy ảnh của Katie tràn ngập hình ảnh của con trai Elliot vì chị sợ mất những khoảnh khắc quý giá.

"Tôi mang theo nó đến mọi nơi tôi đến cùng với một danh sách công việc cần phải làm và những người tôi cần phải gọi điện, cũng như những món đồ còn trong tủ lạnh để tôi tránh phải đi siêu thị hai lần một tuần", Katie, 34 tuổi giải thích.

"Đó là một cách sống kì lạ nhưng đó là cách duy nhất để tôi có thể nhớ". Chị nhớ lại: "Tôi đã trải qua một thai kì bình thường cho đến một ngày, tôi bị đau nửa đầu kinh khủng. Khi Jonathan (chồng Katie) đi làm về, anh ấy đã giúp đưa tôi lên giường và đặt một miếng vải ướt lên trán tôi để giảm đau. Nhưng sau đó vài giờ, tình trạng trở nên tồi tệ hơn, tôi đã nôn mửa và la hét trong đau đớn. Phần cơ thể bên trái của tôi cứng đờ và tôi có cảm giác mất ý thức".

Chị bắt đầu chụp lại những bức ảnh sinh hoạt hàng ngày từ tháng 8/2009.

Khi đến bệnh viện, các bác sĩ giải thích rằng quá trình mang thai đã làm cho chứng phình động mạch phát triển, tĩnh mạch bị suy yếu, nếu không xử lý kịp thời sẽ dẫn đến tử vong cả mẹ lẫn con.

Rất may là Katie đã bình phục sau ca phẫu thuật nhưng đến tháng 7/2008, khi Katie sinh Elliot bằng phương pháp mổ đẻ thì chị đột nhiên bị mất trí nhớ.

"Kỳ lạ nhất là tôi có thể nhớ mọi thứ từ những năm trước nhưng lại không thể nhớ những gì tôi vừa làm vào buổi sáng. Các bác sĩ giải thích một phần bộ não điều khiển bộ nhớ ngắn hạn của tôi đã bị hư hại. Họ cũng tin rằng với thời gian, nó có thể được chữa lành".

Elliot là động lực để Katie vượt qua thử thách của căn bệnh

Nhưng để chắc chắn rằng mình không bao giờ quên những khoảnh khắc bên con trai mình, từ tháng 8/2009, Katie bắt đầu ghi chép tỉ mỉ và chụp ảnh mỗi ngày.

"Mẹ tôi, Elliot và Jonathan đã cho tôi sức mạnh để vượt qua thử thách này. Bây giờ tôi chỉ cần tiếp tục chụp ảnh mỗi ngày để không quên rằng mình là người rất may mắn", Katie chia sẻ.